Van solo- naar groepspraktijk: wat zijn de drempels voor de patiënt?

Haio: VAN STAPPEN Fien , U.G.
Promotor: AVONTS Dirk
Praktijkopleider: MEERT Hilde

Context: Het huisartsenberoep wordt geconfronteerd met enkele trends wat betreft de praktijkvoering. Enerzijds is er de vervrouwelijking van het beroep, anderzijds dient opgemerkt te worden dat de gemiddelde leeftijd van de huisarts toeneemt, waardoor de komende tien jaar een grote groep actieve huisartsen uit het beroep zal stappen. De vergrijzing van de patiëntenpopulatie en de groei van het aantal patiënten met chronische zorgen vergroot daarnaast de werkbelasting onder de huisartsen. Door deze trends bij huisartsen en patiënten dreigt er in de nabije toekomst een tekort aan huisartsen te ontstaan. Bovendien wenst de huisarts zich anders te organiseren met een evenwichtige balans tussen zijn professioneel en priv?leven. De groei van de groepspraktijken tracht hier een antwoord op te bieden.

Onderzoeksvraag: Welke drempels ervaart de patiënt bij de overgang van een solo- naar een groepspraktijk? Heeft de patiënt een voorkeur voor ??n specifieke arts binnen een groepspraktijk?

Methode: Literatuursearch via database Pubmed met volgende MESH-termen:?Patient satisfaction?, ?Primary Health care?, ?Group practice?, ?General practitioners?. Aanvullende literatuur via de website van het ICHO, Domus Medica en het archief van de Nederlandstalige wetenschappelijke tijdschriften ?Huisarts Nu? en ?Huisarts & Wetenschap?. Het praktijkverbeterend onderzoek startte met een gestructureerd groepsgesprek met alle artsen van de groepspraktijk over de voorkeur van patiënten voor ??n specifieke arts. Dit leidde tot het opstellen van een visgraatmodel met mogelijke determinanten. Deze incidentanalyse vormde de basis voor een vragenlijst voor patiënten.

Resultaten: Er werden 117 vragenlijsten verdeeld, waarvan 104 geschikt waren voor analyse. Hieruit blijkt dat de deelnemers aan het praktijkproject wel degelijk een voorkeur hebben voor ??n specifieke arts binnen de groepspraktijk. Er kon geen relatie tussen het hebben van een voorkeur voor ??n specifieke arts en de leeftijd van de deelnemers weerhouden worden. Vrouwen scoorden gemiddeld iets hoger in vergelijking met mannen wat betreft het hebben van een voorkeur voor ??n specifieke arts (7,0 versus 6,4 op 10), maar dit verschil was statistisch niet significant. 62,5% van de deelnemers geeft te kennen dat ze hun huisarts beschouwen als hun vertrouwenspersoon. Indien hun arts van voorkeur niet aanwezig is, zal 62,5% van de deelnemers hun consultatie niet uitstellen, ongeacht de reden van consulteren. Wanneer men zijn consultatie wel uitstelt zal men dit voornamelijk doen wanneer het probleem van psychologische aard is (17,8%) of wanneer het een sociale problematiek betreft (17,8%). Slechts 3,0% geeft te kennen dat ze hun consultatiemoment zullen uitstellen indien het over een zuiver medisch probleem gaat.

Conclusie: Het praktijkverbeterend project en het literatuuronderzoek tonen respectievelijk aan dat patiënten een voorkeur hebben voor ??n specifieke arts binnen een groepspraktijk en anderzijds dat de voorkeur uitgaat naar solo-artsen.